

BUTLLETÍ
EXTRAORDINARI
20é ANIVERSARI

20é Aniversari

Hem celebrat vint anys
de la Fundació Scout
Sant Jordi.

XII Trobada

Encontre d'Escoltes Adults
de Catalunya, Mallorca i
València.

Dia de goig, dia de festa

Jose Luis Aznar

Fa ja vint anys que la Fundació Scout Sant Jordi va nèixer. Quants records..., Quina responsabilitat i esforç..., Quants amics..., i quina alegria de trobar-se amb molts d'ells i gaudir de tot allò que hem sigut capaços de dur a terme.

A l'escola parroquial de Picassent, amb l molt "CÀLID" ambient ens reunirem en nombrosa Junta de Col·laboradors, per revisar l'any però també els orígens de la Fundació i amb emotiu vídeo deixar testimoni per

als que vinguin després, el bon treball que heu FET tants i tants de vosaltes. Hui ens parlen d'economia col·laborativa, ... en això també em sembla som pioners a la terreta, com a medi ambient, com a la co-educació, ... com en tantes coses.

Fem part d'un gran equip, d'una gran comunitat Scout que senc molt present, i amb tarannàs, orígens, formacions força diferents, hem sigut capaços de posar endavant l'interès comú, l treballar colze a colze i ob-

tenir tot allò que ens proposarem. Gràcies a tots per fer-ho possible, i per vindre el passat 17 de juny a compartir-ho amb els amics. El motiu pagava la pena, però sobretot trobar-se amb bels companys, i gaudir d'un bon dinarot, que les nostres agendes no el fan ja tan senzill. Forta abraçada als que no pogueren vindre i gràcies als que heu estat, als que estan i als que estaran a la Fundació Scout Sant Jordi. Bona cacera i llargues llunes.

Retrobra-se, Organitzar-se i Cel.lebrar-ho. 20é Aniversari

Jordi Casanova Molla AE S.Jordi – L'Olleria

Veure els antics amics, companys escoltes. Cares familiars, abraçades i riures. Complicitat. Records d'heroïcitats passades. Tot remenat i lligat amb una amalgama "apegalosa" de la que resulta difícil lliurar-se'n, l'escoltisme. No volem que ens abandone perquè forma part de nosaltres, és més, tenim amics que la treballen, la cuiden i es troben a la Fundació Escolta Sant Jordi. Una d'aquestes trobades, una de grossa, la del 20é Aniversari de la Fundació a Picassent.

al refugi de la Serra Calderona o la Casa Oraà, a disposició dels agrupaments. Nous compromissos del patronat i col·laboradors, per donar continuïtat a una maquinària que no para de cabillar, treballar per un objectiu comú; engrescar-se en millorar el suport que tenen els diferents agrupaments i joves escoltes, que sembla fàcil. Tant com celebrar-ho amb un dinaret junts, on la ronda solar s'ens cau damunt, l'aire circula pel gran ventilador i les dosis d'escoltime, són repartides entre tots.

Per fer un repàs, si, d'aquests anys de feina. Un resum de fites aconseguides amb fotografies de persones, perquè són les persones les que mouen els motors de les coses, i la il·lusió el motor de les persones. Amb recordatoris de premis, els premis Sant Jordi i jornades de treball on la gent penca i somriu, sembla increïble! Amb dades de gestió econòmica i gestió d'espais, perquè volem que no falte de res i deixar acabades les coses començades...

Reencuentro en el 20 Aniversario

José Luis López Belmonte "Jupe"

Hace poco tuve la ocasión, después de mucho tiempo, de poder asistir a la reunión de la Fundación Scout Sant Jordi. Y fue muy agradable poder saludar al gran número de personas, muchos de ellos compañeros de aventuras que nos juntamos en Picasent, para ser informados de la marcha y situación de la Fundación Scout. Tras la comida que fue aprovechada para comentar la marcha de nuestras vidas, nuestra

situación actual. Personalmente de vuelta con Pep Devis comentamos cómo muchas realidades que en nuestro tiempo de estar activos, veíamos que tenían otras asociaciones scouts, nosotros ya las estamos disfrutando. Muchos son los años que estuve en transcurridos en el escultismo activo, muchas realidades que colaboramos en construir. Ahora con mucha satisfacción ves como formamos una cadena

en la que vamos colaborando con el escultismo activo. Hace años soñábamos con tener instalaciones propias donde posibilitar a los grupos la práctica del escultismo. Hoy son una realidad el Albergue de la Calderona, espacio muy querido para los scouts y el albergue de la CASA ORAA, totalmente remozada por voluntarios-Fundación-Comités-etc... Está en Mogente y es un espacio espléndido para acampadas, celebraciones, campamentos, etc.. de hecho se nos informó que empiezan a venir grupos del extranjero. Concluyo invitando a tantos y tantos que hemos pasado años en el escultismo a unirnos a la fundación y colaborar para que la práctica scout llegue a los más posible. Sería genial encontrar un día y un lugar donde compartir una mañana todos los que hemos pasado por el escultismo y aparte de saludarnos y recordar, estudiar que podemos hacer.

Un cordial saludo

Un pont de mar blava uneix els pobles de la Mediterrània

Angel, Faust i Magdalena. *FUNDACIÓ MARIA FERRET*

El que varen saber expressar tan bé Lluís Llach i Martí Pol es converteix en realitat a les trobades d'Escoltes Adults i Fundacions de Catalunya, València i Mallorca cada dos anys.

Enguany membres de la Fundació Maria Ferret hem participat a la XII Trobada per terres de la Vall d'Albaida on titelles, palaus, pintura i vi estaren presents com a bons representants d'aquells indrets valencians de terres blanques.

Els membres de la Fundació Scout Sant Jordi de València, organitzadors de la trobada, ens convidaren a participar al seu 20è aniversari compartint les seves tradicions. Un espectacle de colors, emocions i música a les desfilades de les forces cristianes i mores de Agullent. Un matí a l'Ermita de Sant Vicent on descobrirem que era "l'arcabussaria". Un descobriment del poble València amb persones que no coneixíem i només ens unia els fulards que dúiem penjat al coll, de distints colors però amb el mateix significat, un estil de vida escolta que ens uneix allà on anem.

També hi va haver moments per xerrar del passat i el futur de les nostres associacions. Uns veien el futur complicat, amb poca participació de les noves generacions

i relleus complicats dels membres actuals. Nosaltres, pentura per ser dels més joves ens toca tot el contrari. El futur passa per no aturar-se i trobar noves maneres de ser útils a les nostres associacions.

També és cert que hi havia dues realitats ben diferents a la Trobada. Els Escoltes Adults i les Fundacions. Uns recullen tota aquella gent que ha fet feina per l'Escoltisme i segueix al cap davant amb la seva experiència dins el dia a dia actual, han de ser un recurs important per entendre d'on venim i cap on anam. Per altra banda les Fundacions Escoltes. Aquestes han de tenir un altre

paper. Hem de ser una eina útil a l'abast de les nostres associacions Escoltes. La nostra feina, els nostres projectes, el nostre objectiu, el nostre dia a dia, no te sentit si no es fa conjuntament amb FEV, MEG i MEGM i això ha de ser la nostra prioritat. El nostre futur depèn de que des de el món actual Escolta ens vegin com una part important per dur endavant la tasca d'EDUCAR INFANTS I JOVES i s'han de trobar les eines per fer-ho junt amb FEV, MEG i MEGM.

Ens estaiem acomiadant i ja xerràvem de retrobar-nos el més aviat possible les tres Fundacions, Fundació Scout Sant Jordi de València, Fundació Josep Sans-Antics Escoltes i Guies de Catalunya i la nostra Fundació.

Es d'agrair a tota la gent que durant tots aquests anys han fet possible arribar a n'aquesta XII trobada, especialment aquells il·luminats que tingueren l'idea de fer possible aquest pont que ens uneix.

XII Trobada d'Escoltisme Adult de Catalunya, València i Mallorca

Eduard Mas

A València del 22 al 24 d'abril de 2017

Estaven convocades les següents entitats: Fundació Josep Sans i Antics Escoltes i Guies per Catalunya, Fundació Sant Jordi de Girona, SI-GAC-Scouts i Guies Adults de Catalunya, Fundació Maria Ferret de les Illes Balears, Aplec Scout, Escoltisme Adult de Mallorca i la Fundació Scout Sant Jordi de València que en foren els amfitrions.

Els assistents de l'Aplec en fórem tretze —encara que dos també ho eren de la FMF— i un de la Fundació Maria Ferret, una bona representació. Ens trobàrem a l'aeroport, carregats d'il·lusió, ganes de participar, compartir i enriquir-nos, a banda de la càrrega material que haguérem de facturar, ja que no cabia a les maletes de cabina.

Dissabte 22

Arribàrem a València on ens esperaven els companys de la Fundació Scout Sant Jordi i ens embarcàrem a bord del bus que, després de recollir al gruix dels membres de Catalunya que havien arribat un dia abans, ens portaria al Centre Scout Casa Oràa, base permanent del Programa 'World Scout Award'.

Casa Oràa és una finca rústica de 100 ha, situada a la comarca de La Costera, a 12 km de Moixent, 58 d'elles en explotació agrària, 40 de pinar i garriga i 2 hectàrees dedicades a campament Scout. És gestionada per la Fundació Scout Sant Jordi.

Acompanyats dels seus responsables en visitàrem les instal·lacions,

disposa d'una zona d'acampada de 200 places, gran cuina, sala per a reunions i activitats d'interior amb aforament per a 50 persones, 'la Barraca', sala diàfana multi usos per a 150 persones, el refugi 'Emmaús' amb cuina i lliteres per a 18 usuaris i instal·lacions comunes de serveis sanitaris, dutxes, cuina, menjador cobert i piscina infantil.

Quedàrem impressionats d'aquest lloc amb enormes possibilitats i que esdevé un gran centre obert d'interès i concentració d'activitats tant d'escoltes com d'altres entitats o associacions.

Dinàrem allà mateix, a la 'Barraca' on ens prepararen, per descomptat, una bona paella valenciana i un arròs negre.

A la tarda, després de descansar un poc, agafàrem el bus i circulàrem per aquesta terra tan bella com, almenys per a nosaltres, desconeguda, entre les comarques de la Vall d'Albaida i La Costera (la Toscana valenciana li diuen), l'objectiu fou visitar una bodega singular, El Celler del Roure. Aquest celler es troba a les Terres dels Alforins, una mena de triangle entre les poblacions de La Font de la Figuera, Moixent i Fontanars.

És una bodega familiar que s'esforça per a recuperar les varietats locals de vinya, especialment la 'mandó', la particularitat que la fa única és la seva construcció en galeries subterrànies a la primera meitat del segle XVII, és la 'Bodega Fonda de Moixent' un autèntic patrimoni històric, conté més de cent alfàbies de fang amb cabuda de més de 300 litres, perfectament conservades i en ús, enterrades al subsòl de les galeries i on es produeix encara avui un vi excepcional.

En acabar la visita, amb un bon tast de vins, ens dirigírem cap a Aiello de Malferit on teníem l'hotel. Allí mateix, després de sopar, celebràrem la sessió de treball de les associacions participants, les conclusions de la mateixa es publicaran al butlletí en la pròxima edició.

Diumenge 23

Anam cap a la vila d'Albaida (la Blanca) per a visitar el Palau dels Milà i Aragó. És una sòlida construcció amb tres torres quadrades edificades pels almohades i aprofitades pels fundadors catalans en l'estratègica porta de les Muntanyes de València, lloc de pas cap a les valls d'Alcoi i Ala-

cant. Va ser residència dels marquesos titulars de la població.

Visitarem també el Museu Internacional de Titelles, exhibeix una important col·lecció internacional. El museu té diverses sales d'exposició que allotgen titelles procedents d'Europa, Àsia, Àfrica, i de països

orientals com Indonèsia, el Pakistan, Turquia i la Xina. Està situat dins del conjunt monumental del Palau dels Marquesos, edifici del segle XV.

Acabarem la descoberta d'Albaida a la Casa Museu del pintor Segre-lls, creada pels hereus d'aquest pintor a la casa on residia i tenia el seu estudi, la casa va ser dissenyada i construïda per ell mateix en 1943. Tota la decoració amb motius àrabs de gran part de la casa, és idea del pintor i roman igual que quan ell vivia, hi ha més de 150 obres originals del pintor, a destacar entre elles, il·lustracions per novel·les de Vicent Blasco Ibáñez, per als contes de Les mil i una nits, per El Quixot i la seva

obra pòstuma La Pentecosta. També és important la biblioteca amb uns 11.000 exemplars.

Tornarem a l'hotel d'Aielo on dinarem i a la tarda ens n'anarem cap a Agullent on ens havien reservat un local i dues fileres de cadires a l'acera del carrer Major per a veure i gaudir de l'entrada de les "filaes" de Moros i Cristians que des de les sis de la tarda desfilaren acompanyades de bandes de música, carrosses i comparses fins ben entrada la

nit. Quina festa, gairebé hi participa tot el poble, vestimentes impressionants i agosarades, alegria, música i confeti, un espectacle que ens va sorprendre i animar.

Al mateix local en plena eufòria festera morocristianera, pararem les taules per al Sopar dels Pobles, tres taules amb productes autòctons portats expressament des de les tres comunitats participants, i com és costum ens intercanviarem obsequis, va ser un bon sopar festiu per a la Cloenda de la XII Trobada d'Associacions d'Escoltes Adults.

Dilluns 24

Ens vengueren a recollir a l'hotel d'Aielo per anar a l'Ermida de Sant Vicent d'Agullent, on tot el poble, les bandes Mora i Cristiana i la comissió festera pugen en romeria en honor del sant Patró. Durant tot el recorregut i per part dels dos bàndols dispararen sense descans eixordadors trets d'arcabuseria, acaba la comitiva un pas amb la imatge de Sant Vicent portada per representants dels festers seguida per la banda de música. Tot seguit, a migdia, se celebra una Missa Cantada.

Després, dinarem al mateix local del dia anterior d'un arròs al forn, així fou el final de la trobada, tots en cercle i agafats de les mans ens acomiadarem entonant el cant de l'alegre Adéu Siau.

Gràcies a tots pels dies joiosos passats, gairebé sembla mentida que aquestes trobades s'hagin anat consolidant i enriquint al llarg de vint-i-quatre anys, si amics, 24 donat que les convocatòries són bianuals i rotatòries entre les tres comunitats.

A reveure amics!

Retrobaments a la meva terreta. XII Trobada d'Escoltes Adults a València.

Montse Albiñana Andreu - FSSJ

Ja hi havia ganes de retrobar-me amb els meus amics escoltes i gaudir amb ells de la meua terreta. Per mi era un any especial principalment per 2 coses: XX aniversari de la meua benllobuda fundació i el meu 10è any (que no desena trobada) que participe en aquestes trobades i retrobades d'escoltes adults. I així vaig preparar la trobada amb els meus companys, amb molta il·lusió i estima.

La darrera trobada que vàrem ser amfitrions, va ser el 2011. En aquell maig del 2011 jo estava esperant al meu fill i allà on anava (inevitablement) el portava darre-re. Aquesta trobada ha estat diferent, ha pogut acompanyar-me durant un dia i compartir amb els meus "GRANS" el primer dia de retrobament. Hi havien cares conegudes, quasi tots havíem coincidit a altres trobades i els pocs que ho feien per primera vegada, es van fer de seguida part de la família. Parlàvem com si la darrera trobada a Mallorca (el 2015) haguera estat ahir i com si fera una setmana estiguérem prenent cafè junts. La distància no impedeix que el lligam que hem format es desfaga fàcilment, i això, m'encanta!!!!. De tant en tant em pose a pensar i fa sentir-me trista que aquestes trobades no tinguin continuïtat generacional i que no hi participe gent "nova", però no pel fet de ser sempre els mateixos, sinó perquè molts escoltes no veuen l'oportunitat de viure aquestes trobades.

El primer dia de la trobada vam compartir amb els nostres germans catalans i mallorquins la nostra realitat, el nostre dia a dia de la fundació i els vam mostrar la dedicació més gran en aquests moments: Centre Scout Casa Orà a Moixent, aprofitant el moment per contar-los un poc la història i per comunicar-los que recentment havien nomenat aquesta zona d'acampada base permanent del programa Scouts del món. Però sobretot vam tindre l'oportunitat de, just aquest dia, poder celebrar amb tots els participants el XX aniversari de la FSSJ. El 23 d'abril de 1997, es constituïa la fundació i 20 anys després ho celebràvem a un lloc actualment emblemàtic per a la fundació i amb molta bona companyia. Mes no es podia demanar..... Tots coincidirem que el

lloc, els moments compartits junt amb la paella i arròs negre que vam degustar, va ser el començament d'una bona trobada que segur recordaré per molts anys.

Després ens faríem una foto de grup que seria el recordatori individual que donaríem a l'endemà (junt a un socarrat amb el logo de la trobada per a cada associació-fundació participant). Tot seguit pujarem a l'autobús que ens portaria a la bodega del Cellar del roure, bodega subterrània que ens va encantar a tots i que va profunditzar, si cal, els nostres somriures.

La taula de treball va ser curta però intensa, amb ganes de xarrar més, de compartir i intercanviar, encara que durant la trobada i indirectament ja s'intercanvien moltes experiències.

A l'endemà vam reviure-la nostra infantesa a la visita del museu de titelles d'Albaida, que juntament amb el palau i museu Segrelles va ser una visita molt interessant inclús per a gent que com jo, vivim a 20 km d'allí. Va ser un plaer visitar aquests llocs amb els participants. Dinarem i marxarem cap a Agullent, lloc on molts viuen per primer cop l'entrada dels moros i cristians. Entre mones, llonganisses, ous durs, xocolata, herbero i vi, música i confeti arribarem al sopar dels pobles, on com sempre gaudirem i descobrirem menjars típics d'altres zones. I ja arribada la nit entre riure i somriure repartirem detalls, acomiadaments, agraïments, però no va ser massa trist, perquè tots sabíem que a l'endemà encara ens quedava una jornada d'agermanament, visitant de nou Agullent i en aquest cas gaudint de l'ermita, disparada de trabucs, pólvora a la plaça i arròs al forn a la taula.

I va arribar el dilluns i la digestió, aquesta vegada, va ser més pesada, perquè amb ella sí que anava l'adéu definitiu, un adéu que no és per sempre, sinó per un instant com sempre cantem, perquè d'ací dos anys tornaré a viure i reviu moments especials com els que ens fan tindre aquesta gent "GRAN" amb la que sempre m'agrada retrobar-me des de fa, com ja he dit, 10 anys, i amb els que espere continuar retrobant-me durant molts més.

SEMPRE APUNT

La Fundació Scout Sant Jordi va ser creada al mes d'abril de 1997, amb l'objectiu de donar el suport necessari a l'escoltisme d'Alacant, Castelló i València.

La Fundació, sota el Patronat de la Generalitat Valenciana, està dirigida per un Patronat del qual formen part, d'acord amb els seus Estatuts, 16 patrons, 8 designats per la Federació d'Escoltisme Valencià (FEV) i 8 per la Junta de Col·laboradors de la pròpia Fundació.

La missió que té encomanada la Fundació es desenvolupa a través d'accions tendents a:

- Obtenir nous recursos humans i materials per a l'escoltisme actiu.
- Potenciar la imatge de l'escoltisme en la societat valenciana.
- Vertebrar i potenciar el moviment d'antics escoltes.
- En general, promoure tota mena d'accions en favor de la infància i joventut valencianes i per extensió a la resta de joves de la comunitat Europea.

En aquest any de 2017 celebrem el seu 20 aniversari.

Crònica d'una Trobada

Joan Millàn

Amb il·lusió esperàvem la trobada d'aquest any a València. Com els mallorquins, ells també tenen ganes d'ensenyar-nos els pobles i costums. I saben preparar-ho molt bé!

Així que el dissabte 22 ens van recollir puntualment a l'hotel i vam fer via cap a Aiello de Malferit, comarca de la Vall d'Albaida. Hem de confessar que abans no havíem sentit aquest nom. Allà a l'hotel vam recollir els companys d'Escoltes Adults i vam fer cap a la Casa Oràa, comarca de La Costera.

És el Centre Scout que gestiona la Fundació Sant Jordi amb un contracte de cessió per part de Càritas de València. Es tracta d'una finca rústica de 100 Ha amb zona d'acampada, cuina, refugi, sales, banys i dutxes. Pel vídeo que més tard ens van

passar, podem dir que han treballat molt per posar en servei tots els serveis. Estava veritablement abandonat. Llàstima que la gran torre (masia) Oràa estigui en tan mal estat de conservació que ara ja és irrecuperable.

Hi havia un agrupament que aprofitant les festivitats, feia la seva acampada de pasqua amb totes les unitats, omplint de vida tot l'espai.

En una rotllana al peu de la bandera scout, vam fer les presentacions i en Paco Celda, president de la Fundació Sant Jordi va dir unes paraules de benvinguda. Abans d'acabar l'acte amb un cant, prenent-nos les mans vam resar un parenostre per en Francesc Clua que tant havia treballat i participat en aquestes trobades i que era molt estimat pels nostres amics.

Vam fer un petit recorregut per la finca: piscines (ara buides), zona d'acampada, dipòsit d'aigua, font, llorer i amb la gana feta pel passeig vam tornar a la que havia estat una capella de campanya i ara és sala multiusos.

El dinar ens esperava: dues magnífiques paelles, una d'arròs negre i l'altra mixta. Cuinades in situ per en Toni d'Alacant i el Carles de Xàtiva. No cal dir que van ser molt aplaudides i menjades. Coses de la vida: ens havien anunciat que per començar hi havia mariscada i els catalans, per mariscada entenem una altra cosa. Era un pica pica amb tramussos, cacauets, patates, olives, ... que tampoc està gens malament.

Per la tarda visita "cultural". L'autocar ens esperava per portar-nos aquesta vegada a El Celler del Roure,

Moixent, comarca de La Costera i penúltim poble de la província de València direcció a Albacete. Aquest celler està al peu de la Bastida de les Alcusses, a la Serra Grossa, on es troba el major jaciment ibèric de València.

Es tracta d'una bodega familiar que treballa amb il·lusió per recuperar i crear nous vins sota la denominació amb altres cellers de Terres dels Alforins.

A l'exterior el guia, treballador del celler, ens va explicar les característiques dels raïms segons la terra on estan plantats els ceps, com havien recuperat la mandó una espècie quasi desapareguda, la importància del poblat ibèric i com ha incidit en l'etiquetatge d'un dels seus vins... i va ser aleshores quan ens vam endinsar a una bodega excavada sota terra amb unes 100 tines de fang de gran tamany que van descobrir fa poc per unes escriptures del segle XVII i que durant segles havien estat ignorades. L'amor per l'ofici ha fet que els propietaris del Celler vulguin continuar l'ús de les tines produint vins de qualitat especial.

A la part moderna del celler vam veure els nous dipòsits d'acer i a la botiga vam poder assaborir un dels vins, després d'atendre encara més informació sobre els tipus dels excel·lents vins que produeixen.

Cansats d'una jornada llarga, especialment pels mallorquins que havien matinat per l'horari de vol, vam tornar a Aielo de Malferit per sopar.

Abans d'anar a descansar encara vam tenir una estona per fer la sessió de treball proposada per la fundació convocant. L'intercanvi d'informacions sobre la situació actual de les Associacions i Fundacions participants, així com també del moviment escolta. Per la nostra

part vàrem remarcar el procés de fusió de l'escoltisme català i l'imminent celebració de la Jamborinada.

El diumenge, dia de Sant Jordi, ens van portar a Albaida per passejar-nos pel Palau dels Milà i Aragó, que després de passar per moltes propietats, ara és de l'Ajuntament. No hi ha mobles, però sí molta història. Encara ara van descobrint racons desconeguts amb una curiosa feina de restauració.

Des del jardí vam poder veure tota la ciutat i muntanyes dels voltants.

En el mateix edifici vàrem poder visitar l'interessant Museu de Titelles on, amb les explicacions de la guia,

vam veure que n'hi ha de tot el món i de tots tipus.

La visita a Albaida va ser completada amb la casa Museu del pintor Josep Albert Segrelles (1885.1969). Ens va guiar un nebot d'aquest important pintor i il·lustrador nascut i mort a Albaida. Va destacar com a cartellista, d'aquarellista i pintures a l'oli amb dues temàtiques: fantàstica i religiosa. Una de les seves obres és al Museu del C.F. Barcelona, ja que en va fer el cartell del 25è aniversari l'any 1924. Com il·lustrador va treballar en revistes angleses i l'Esquella de la Torratxa entre altres. També va il·lustrar obres de la literatura universal. (Las florecillas de San Francisco, Las Mil y una noches, Don Quijote de la Mancha).

Després de dinar a l'hotel vam tenir una estona de descans per agafar forces i resistir l'entrada de moros i cristians a Agullent.

La majoria havíem sentit parlar d'aquestes festes, però no sabíem el què ens esperava. La Fundació Sant Jordi molt gentilmente havia llogat un local a peu de carrer i les cadires su-

ficients per poder seure i veure tot el que aniria passant per davant nostre, a primera fila.

Comença la desfilada amb l'entrada de les forces cristianes a la Vila d'Agullent, el segueixen els banderins dels llinatges amb més solera de la vila amb l'ambaixador, després el penó de la conquesta i la capitana. Totes les fil·les acompanyades amb música i bandes de musicals.

Després amb el so de clarins i timbals arriben les tropes de la mitja lluna. Carrosses, mercaders, valents guerrers, pagesos, caçadors, ballarines, ballarins, jugadors amb foc... un reguitzell de música i alegria per celebrar cada primavera l'entrada de les tropes mores a la Vila d'Agullent. Inundats de confeti vam gaudir d'una experiència enriquidora. La televisió local van entrevistar en Santi Hernaiz i en Joan Millán per emetre per Facebook les seves opinions sobre aquesta festa que veien per primera vegada. Realment enlluernadora.

Al mateix local vam fer el Sopar dels Pobles, consistent en compartir els menjars de cada terra. Així vam gaudir de la diferent gastronomia i begudes aportades per cada associació-fundació. És possible que el menú no pugui ser considerat dietèticament equilibrat, però va ser molt bo.

Amb les paraules dels presidents i intercanvi de regals, vam donar per acabada la XII trobada i es va passar el relleu al nostre grup.

No podien faltar les festes sense pólvora. I el dilluns era Sant Vicent Ferrer i era festa. Què vol dir això? Doncs que la processó, portant el sant des de l'església a l'ermita dalt d'un turonet, es fa amb l'acompanya-

ment dels arcabussers tant del bàndol dels cristians com dels moros. El fum i el soroll ens fan recordar que som a terres valencianes.

Nosaltres els esperàvem còmodament asseguts a l'esplanada exterior de l'ermita en un paratge amb bosc, sol i ombra. Els festers, que són els i les joves que aquest any compleixen els 35 d'edat, són qui organitzen les festes en honor de Sant Vicent hi tenien el seu lloc preferent reservat. Quan l'imatge del sant portada per festers va ser col·locada en lloc visible, va començar la missa cantada amb un predicador invitat que va actualitzar el missatge de sant Vicent. La festa no s'havia acabat. La tornada del sant a l'església va ser acompanyada altra vegada per la pólvora i el fum que sortia dels arcabussos. La traca final va ser a la plaça de l'ajuntament ja amb el castell moro muntat a la seva façana. Dimarts després de les disparades d'arcabuseria pels dos exèrcits i de les ambaixades, s'acaba la festa amb la rendició del castell moro, però això ja no ho vam veure.

De retorn al local llogat vam gaudir d'un arròs al forn i vam anar liquidant alguna cosa que havia sobrat la nit anterior. Ja no podíem quedar-nos més, l'autocar ens havia de conduir a València on arribàrem a l'hora per agafar el tren i tornar a casa.

Un xic cansats (són les primaveres que acumulem), però contents i satisfets d'haver pogut una vegada més, compartir amb els nostres companys i sobretot de l'excel·lent organització i dedicació per part dels membres de la Fundació Sant Jordi. Ens han posat el llistó alt per a aquí dos anys!

Gràcies i a reveure!

Quinze anys de trobades d'antics: La visió Valenciana de les nostres tres primeres trobades

Quique Rodríguez - FSSJ

Qui escriu ara aquestes ratlles era President del Moviment Escolta de València quan es va organitzar al Monestir de Poblet, una trobada d'associacions d'antics escoltes. Impulsada per Genís Samper. L'associació ADAIA (Associació d'Antics I Amics) del Minyons Escoltes de Catalunya es va fer aplegar una invitació a participar. Per al Moviment Escolta de València era com pujar a l'Everest. Certament l'associació estava en un gran moment de creixement i baix la presidència de Jose Luis Garcia Comas havia començat a moure

una associació d'antics escoltes valencians. A aquella fita, de la que malauradament no guarde la data exacta, anaren alguns representants de la nostra associació com era el president Enrique Soler, Paco Burriel i Maria José Taberner.

Malgrat que els assistents ens transmeteren la seua visió positiva de la trobada, malauradament la nostra jove associació valenciana d'antics i amics entrà en una dinàmica negativa, i no pogueren consolidar-la. Arran de l'any 1997 i per altres necessitats i objectius, bàsicament per

aconseguir una seu pròpia, el Moviment Escolta de València va constituir la Fundació Sant Jordi per a l'escoltisme valencià. A aquesta Fundació entrarem al seu patronat directiu, les persones vinculades amb l'equip directiu del MEV i també alguns d'aquelles persones que havien iniciat l'associació d'antics escoltes.

A l'any 2002, quan jo tenia 35 anys i un xiquet de menys d'un any al braç, vaig tindre que explicar aquesta mateixa història i aquests esdeveniments a la resta d'associacions d'antics escoltes que ens havien re-

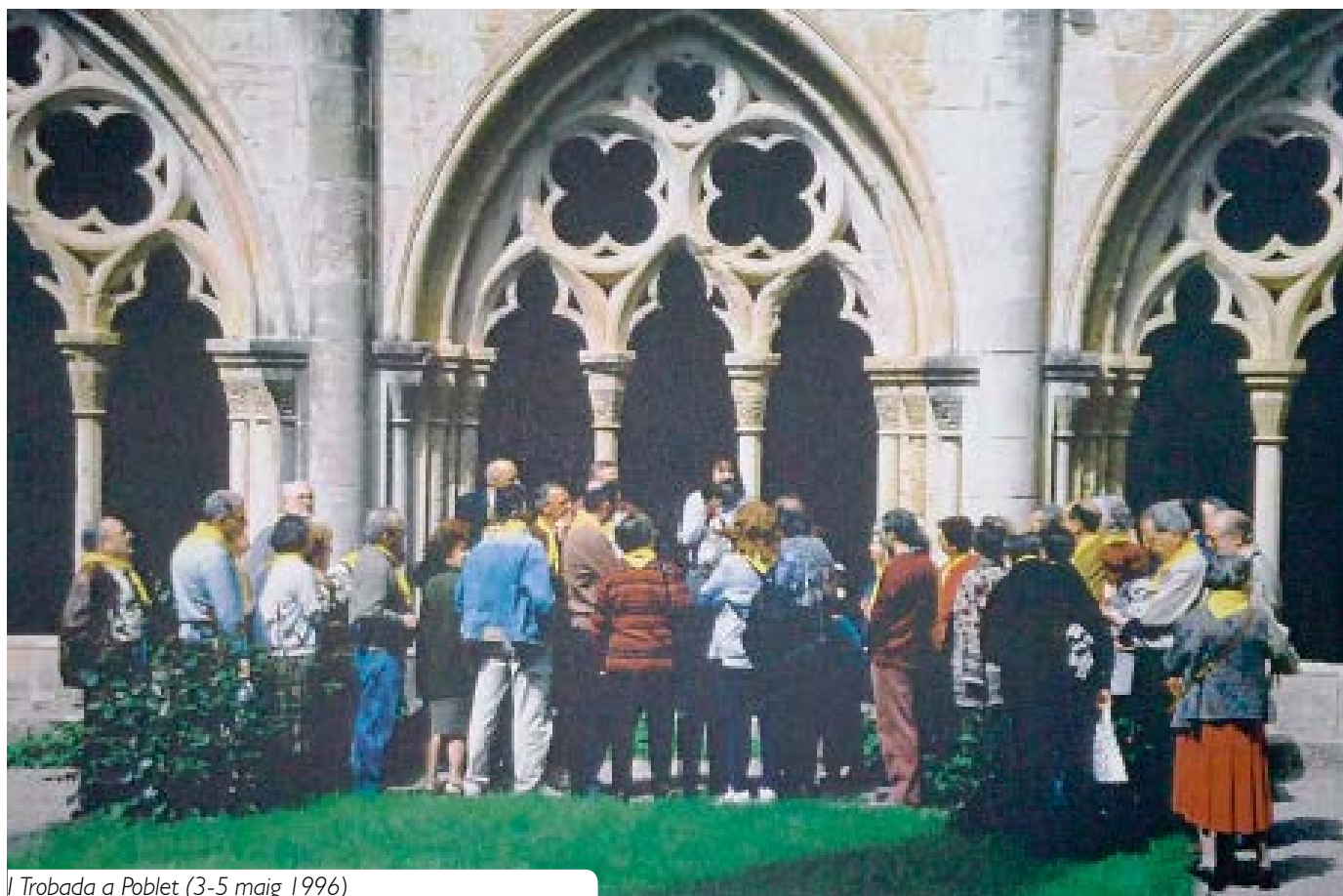
unit a l'Alberg de la Joventut Verge de Montserrat de Barcelona. Aquell grup de vint persones, tots més grans que jo, prou més grans, em miraven, miraven al xiquet i giraven el cap diguent... ufffff... una Fundació!

La trobada havia estat impulsada una volta més per ADAIA, i a la Fundació Sant Jordi algú em va deixar un fax (sí, encara hi havia), de Jordi Ayza amb el programa previst. Dies 4 i 5 de maig del 2002, dos sessions de treball, una per la vesprada i un altra a la nit. A més la vessant cultural era espectacular, presència al Congrés de Caps de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi a la Universitat de Barcelona i escoltar la ponència sobre "Democràcia i participació", missa a la cripta del temple de la Sagrada Família, visita guiada a les seues obres acompanyats pels arquitectes, dinar de germanor a Sant Genís dels Agudells a la pròpia casa del Jordi...

La experiència va ser molt enriquidora tant des del punt de vista de les associacions, ja que vam poder

conèixer els greus problemes per les que havien passat les Fundacions Escoltes, com per conèixer tot el ventall d'activitats associatives que podien realitzar i que mai ens havien plantejat a la nostra Fundació. A més del profit associatiu, al plànol personal vaig conèixer un cap de setmana ple de valors escoltes, d'aquells valors de fraternitat que havia viscut de jove al MSC, i tot acompanyat de persones que tenien un bon grapat d'experiència addicional a la meua. Com a únic participant valencià, vaig redactar un informe amb les conclusions de la Trobada: augmentar la presència de les associacions d'antics a les associacions escoltes, mantindre el contacte entre les tres associacions i donar continuïtat amb periodicitat biennal a aquestes trobades, comprometre a enviar-nos mútuament les nostres publicacions i la promesa de visitar la nova seu valenciana. El colofó va ser sentir a la ràdio del cotxe, a l'altura de Castelló, la victòria del València al camp del Màlaga i la conquesta de la cinquena Lliga de futbol. Inoblidable cap de setmana!

Des d'aquell moment, jo mateixa estava convençut que com a Fundació havien d'estar al si d'aquestes trobades. Només podien fer-nos bé. I aixina aconseguí convèncer al grup de valldignents: Doro, Juanito i Sauret per anar a la 5ª Trobada d'Associacions que va organitzar-se a Mallorca els dies 1 i 2 de maig de 2004 per l'associació d'antics escoltes de Mallorca. Una volta més el programa barrejava el treball i la cultura, les converses amb la realitat de cada associació. Encara que ara ja era tot més fàcil, gràcies a que ja coneixíem a l'Eduard i a la Neus de la trobada anterior, havien passat dos

I Trobada a Poblet (3-5 maig 1996)

V Trobada a Mallorca (1-2 maig 2004)

anys i tot semblava de nou. Parla-rem de les difícils relacions entre els antics i el moviment actiu i la dificultat de traslladar-les la nostra experiència i els nostres coneixements; la dificultat de incorporar a nous socis que garantisca la continuïtat de les nostres associacions, la complicada comunicació amb els nostres socis. I de nou, la vessant cultural tornà a ser molt interessant: visitarem Sòller i el seu jardí botànic, i parlarem de perquè les tomaques ja no saben a tomaca, visitarem la parròquia de la Santa Creu i visitarem la nova Sala Gòtica de Sant Llorenç recuperada gràcies a la maleïda ecotaxa del govern balear. Una volta més, la missa a la Cripta de Sant Llorenç ens va fer parlar del nostre estrany gust per visitar criptes... Ens acomiadarem amb la nostra ferma promesa que al 2006 la Fundació Sant Jordi de València organitzaria la trobada.

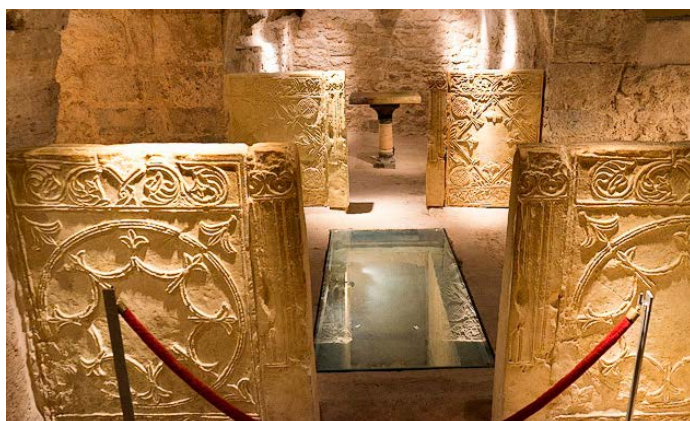
Les trobades començaven a ser una data ineludible, i entre trobada i trobada manteníem el contacte entre nosaltres. Recorde especialment amb emoció la telefonada que vaig rebre de Jordi Ponsa on parlarem de la Flauta Màgica, parlí també amb l'Eduard de Mallorca per poder organitzar un concert de la meua coral en Pollensa, parlava a sovint amb Conxita per fer-nos arribar revistes i calendaris, els atents escrits de Francesc Clua per organitzar els continguts de la Trobada de València, i aixina acabaren aplegant a l'acord de dedicar la Trobada de València a parlar dels joves i els mitjans de comunicació.

El 29 i 30 d'abril del 2006, amb la nostra nova seu valenciana com a centre de reunions, organitzarem la primera Trobada d'antics a València, la 6ª del total. Començarem el

dissabte amb una taula redona amb periodistes per analitzar com els mitjans de comunicació presenten als joves. L'agenda oculta era demanar major respecte als mitjans sobre els joves, i traslladar a la societat una imatge dels escoltes moderna i compromesa. Com no, visitarem una cripta, la cripta de S. Vicent i ens agradà molt el documental sobre els primers cristians a València. Organitzarem un concert d'orgue a l'església dels jesuïtes, i va impressionar-nos una peça que s'anomenava "Salamanca" de Guy Bovet, per cert, la podeu trobar en Youtube.

VI Trobada a València (29-30 abril 2006)

Visitarem l'imponent monestir de Sant Miquel dels Reis actual seu de la Biblioteca Valenciana i ens afectà conèixer el seu passat com a presó franquista, i acabarem, com és obligació, dinant al El Palmar un bon arròs valencià. (I Conxita deixant-se la xaqueta...).

Una volta més el treball, la cultura, la germanor i la fraternitat havien guiat els nostres esforços. Acorda-

rem que la següent trobada no podia esperar dos anys, i els amics de Catalunya suggeriren que la férem en el 2007, fent-la coincidir amb l'any del centenari.

Malauradament, l'increment de la família i els creixents embolics personals em van fer desistir de poder anar a la Trobada que feia el número set. Però afortunadament, aquella brasa (com li agradava dir a Jordi

Ponsa), va continuar enlluernant a les associacions, a les Fundacions, als Moviments, als agrupaments i especialment, a tots vosaltres, que heu aconseguit botar-se totes les barreres: l'edat, les varietats dialectals, l'Ebre, el mar Mediterrani, els frens «socarrats» de trens turístics, caigudes de llits i tot lo que faça falta, per a fer de cada Trobada un goig, un moment únic de veritable vivència escolta.

IX Trobada a València (25-27 març 2011)

FUNDACIÓ SCOUT SANT JORDI

Nom		Cognoms	
Adreça		C. Postal	Població
NIF		Grup Scout	
e-mail		Telèfons	

Ordre de domiciliació bancària

Per la present els comuniquo que, fins a un nou avís, atenguen els rebuts que presente la Fundació Scout Sant Jordi d'acord amb les instruccions següents:

Por la presente les comunico que, hasta un nuevo aviso, atiendan los recibos que presente la Fundació Scout Sant Jordi de acuerdo con las siguientes instrucciones:

Titular	
Nom del banc o caixa	
Adreça de l'oficina	Població
Codi compte	

Modalitat d-aportacions:

☐ Anual	☐ Trimestral	☐ Altres
☐ 50€	☐ 100€	☐ 200€
☐ 300€	☐	€

Signatura:

Les dades que, voluntàriament ens cedeixes quedaran recollides en el nostre arxiu per a ús administratiu, estadístic i d'enviament d'informació de Fundació Scout Sant Jordi. Pots exercir el teu dret de rectificació o de cancel·lació dirigit-te a la Fundació Scout Sant Jordi.

Ja tens la teua targeta Visa Scout !

Encara que no sigues clients de Caixa Popular (i si ho eres amb més motiu) ja pots demanar targeta Visa Scout Caixa Popular.

Gaudeix d'una impressionant targeta Visa, a més quan la utilitzes i sense cap cost *, contribuïxes a finançar les activitats de la Fundació Scout Sant Jordi.

Més informació ací

* veure condicions d'emissió de Caixa Popular

Contacta amb la Fundació Scout Sant Jordi:

C/ Balmes 17 - 46001 València - Tel: 96 315 32 43

Horari presencial i telefònic: dilluns, dimecres i divendres de 9:30 a 14:30h

fundacio@fundaciosantjordi.com o administracio@fundaciosantjordi.com

